

«Λέων Μαριάννης», δράμα εἰς πράξεις 2 ὑπὸ Ἀργυρ.
Δ. Σακελλαρίου.

ΚΑΤΑ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐδόθη εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης καὶ δεύτερον ἔργον τῆς αὐτῆς συγγραφέως. Ὁ νεαρὸς Λέων Μαριάννης, τέκνον νοθογέννητον, παρακαλεῖ θερμῶς πλὴν εἰς μάτην τὴν κυρίαν Τσάλα, τῇ φροντίδι τῆς ὁποίας ἀνετράφη μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν χωρὶς νὰ γνωρίσῃ γονεῖς, νὰ τῷ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστήριον τῆς γεννήσεώς του. Ἐν τούτοις πείθεται ὅτι ἡ μήτηρ του ζῆ, καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ταραχὴν τῆς κυρίας Χαρίνη εἰς μίαν ἐσπερίδα ἐννοεῖ ὅτι μήτηρ του εἶνε αὐτὴ καὶ προκαλεῖ τὴν ὁμολο

γίαν τῆς παρουσιάζων ἑαυτὸν ὡς καταδικασμένον ἀπὸ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. Ἄλλ' αἱ διαχύσεις τῆς ἀναγνωρίσεως ἀποκαλύπτουσι τὸ ἀπόρητον τῆς κυρίας Χαρίνη εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ προκαλοῦσι παρ' αὐτῷ ἀγρίαν ἀγανάκτησιν. Ὁ Λέων θέλει νὰ παρέμβῃ ὑπὲρ τῆς μητρὸς, ἀλλὰ παρακαλεῖται ἀπὸ αὐτὴν ν' ἀπομακρυνθῇ καὶ ν' ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασίν της. Ὁ σύζυγος ἐπιμένει εἰς τὸ διαζύγιον εἰς τὸ ὁποῖον συναινεῖ καὶ ἡ κυρία Χαρίνη ἀποχωροῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν της ἀφοῦ εἰς μάτην ἐξελιπάρησε τὴν συζυγικὴν συγγνώμην. Ἀλλὰ τότε καταφθάνει ἐπιστολὴ τοῦ Λέοντος ἀναγγέλλουσα ὅτι ἀπέρχεται διὰ παντός, ὁ δὲ σύζυγος μανθάνων ὅτι ἡ ἀτυχῆς μήτηρ διατρέχει κίνδυνον θανάτου συγχωρεῖ ἰκετεύων τὸν ἰατρὸν νὰ τὴν σώσῃ.

Τὸ δίπρακτον αὐτὸ ἔργον πλὴν τῆς σκηνῆς τῆς ἀναγνωρίσεως μεταξὺ μητρὸς καὶ υἱοῦ, ὑπῆρξεν ἀτυχές. Ἡ μητρικὴ στοργὴ ἢ ἀποτελοῦσα τὸν ἄξονά του δὲν κατορθώθη νὰ δραματοποιηθῇ καὶ δὲν συνεκίνησε κανένα· ὅλα δὲ τὰ πρόσωπα παραμένουν δι' ἡμᾶς ἀδιάφορα, — καὶ κατορθοῦται νὰ καταστῇ ἀσυμπαθὴς ὁ ἀτυχῆς σύζυγος, ὁ ὁποῖος ἐπέπρωτο νὰ ἔχῃ μίαν τοιαύτην ἐκπληξιν ἔπειτα ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συζυγικὸν βίον! Ἐκτὸς πλέον ἂν πταιῇ καὶ ἐδῶ ὁ ἀριθμὸς 13.